Ч. 24. Середа 12 лютого (30 січня) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостсвах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З делеґаций. — Справи політичні. — З Сербії. — Події в Портуґалії. — Справа мароканьска. — З Персиї.

Вчера на повнім засіданю приймила угорска делеґация буджет міністерства справ заграничних в дискусиї загальній і подрібній. Пос. Голльо підносить, що заряд міністерства справ заграничних не може займити становища, котре би в який-небудь спосіб могло спинювати акцию Франциї в Марокко. Вкінци промавляв против італїяньскої і нїмецкої ірреденти. Дел. Годскан домагав ся енерґічнїйшої акциї в справі визволеня балканьских народів і автономії Македониї. — Шеф секциї ґр. Естергази заявив, що підставою балканьскої політики єсть порозуміне з Росиєю. Що до зелізницї до Нового Базару підніс, що передвступні працї в справі будови тої зелізницї розпічне вскорі окрема поліция, до котрої Австро-Угорщина має право висилати своїх інжинірів.

Вчера перед полуднем з'явила ся у Відни велика депутация з Босни і Герцеґовини в парляментї, аби членам делеґаций представити свої жаданя. — Делеґацийні обіди у Цісаря відбудуть ся дня 24 і 26 лютого.

Париский „Matin" оголошує розмову свого кореспондента віденьского з першим секретарем росийскої амбасади. В тій розмові секретар амбасади рішучо заперечив поголосцї, немов би ґр. Урусов був відкликаний з Відня. Полишаєсь він на дальше на тій посадї. Можлива річ однако, що для поратованя здоровля одержить на якийсь час відпустку. Дальше секретар амбасади заперечив поголоскам о мнимім росийско-австрийскім спорі. — Супротив тих заперечень з австрийскої сторони дипльоматичної каже „Новое Время", що амбасадор ґр. Урусов буде відкликаний.

Відносини в Білгородї знов заострили ся. Кабінет Пасича захитаний внаслїдок того, що наслїдник сербского престола відкликав свій лист висланий до президента скупштини, в котрім каже, що зрік би ся апанажів навіть тодї, коли би скупштина ті апанажі ухвалила. Лист той наслїдника престола узнано противконституцийним. Як небудь кабінет так дуже в тій справі загнав ся, що дальше єго урядоване майже неможливе. — На вчерашнім засїданю скупштини, перед переходом до дневного порядку розвинула ся довша дискусия над справою, длячого президент не відчитав в палатї листу наслїдника престола, Юрия, в справі відкиненя апанажів. Правительству закидувано корупцию.

Вчера стоячий на вартї перед войсковим музеєм в білгородскій крепости вояк Радко Ілич стрілив до поручника Николича, ведучого патрулю. Поручник тяжко ранений, один вояк легко. Коли командант варти прибув на місце де стояв Ілич, застав єго вже неживого. Вистрілом з карабіна відобрав собі житє. Як доносять часописи, Ілич забув на клич і побачивши патрулю, стрілив до неї, а відтак допустив ся самоубийства. Король відвідав поручника Николича в шпитали.

До Франкфурта доносять з Лїсбони, що в войску і маринарцї триває дальше неспокій. Дня 8 с. м. арештовано з причини ворохобничої постави богато підофіцирів. В касарни 16 полку піхоти зараз по убитю короля цїлу ніч тревала борба, бо часть полку збунтовала ся. — До „Espagna Nuova" доносять також, що в Лїсбонї арештовано онигди трех фельдфебель і одного капраля за доставлюванє оружия для будучої революциї. — Деякі часописи підносять, що лише виданє загальної амнестиї королем Мануелем могло би в краю привернути спокій, а для короля було би одиноким средством, аби придбати собі прихильність населеня.

З Кордови в Ішпанії доносять, що арештовано там якогось Гомеза під закидом, що брав участь в замаху на короля Карльоса. — Як доносять з Лїсбони, перед церквою сьв.

---

24)

ЗНАК ЧОТИРОХ.

Оповідане — Конана Дойле.

(Дальше).

Я був на подальшій плянтациї і вертав вечером на кони поволи домів. Аж ось впав менї в очи якийсь дивний клунок, що лежав край стрімкого берега. Я з'їхав на долину, щоби побачити, що то єсть і аж мороз пішов по менї. То була Давзонова жінка роздерта на кусні, котру шакалї і степові пси вже до половини були пожерли. Кусень дороги дальше від неї лежав і сам Давзон лицем до землї що з вистрілєним револьвером в руцї — а перед ним чотири неживі сепої[1]) всї разом на купі. Я пристанув не знаючи тепер, куди подїти ся; аж виджу густу хмару диму, що піднимає ся з дому Абля Гвайта, а то якраз видобула ся полумінь верх даху. Тепер знав я вже, що не поможу нїчого свому хлїбодавцеви а готов ще лиш позбавити ся житя, коли вмішаю ся до тої історії. З того місця, де я стояв, міг я видїти, як тоті виючі чорні дїдьки сотками в своїх червоних кабатах уніформових танцювали довкола горіючого дому. Декотрі показували на мене а кілька куль свиснуло менї коло голови; тодї завернув я конем і пігнав почерез рижеві поля і пізно вечером станув щасливо під мурами Аґри.

Але небавком показало ся, що й там не конче безпечно. Ворохобня вибухла в цїлім краю. Де Анґлїйцї могли зібрати ся в малий гурток, там боронили ся они о скілько їм куль ставало. Була то борба мілїонів з сотками а всї тоті люди, піші, кіннота й стрільцї, були нашим добірним войском, котре ми вимуштрували і виучили, як обходити ся з нашим оружием та як давати трубою сиґнали — а то було найлютїйше. В Аґрі стояв третий полк бенґальских фізілєрів, один відділ сіхсів, дві шкадрони кавалериї і одна батерия артилериї. Утворено корпус добровольцїв з купцїв і помічників купецких; до того прилучив ся й я з моєю деревляною ногою. З початком липня виступили ми против ворохобників коло Шахґунґи і на якийсь час відперли їх; але порох вийшов нам і ми мусїли вернути ся назад до міста Аґри. Зі всїх сторін надходили як найгірші вісти. Може на картї побачити, що ми були якраз в самій середині ворохобні. Люкнов лежить певно більше як сто миль на всходї а Кавнпоре більше менше так само далеко на полудне. А зі всїх сторін сьвіта не було про нїщо більше чути як про муки, убийства і насильства.

Місто Аґра то велика місцевість, там повно релїґійних фанатиків і диких поклонників чорта всїлякого рода. Наша горстка людий була би пропала в тїсних заулках міста. Длятого наш проводир уважав за порадне, перевезти ся за ріку і заняти своє становище в старій кріпости Аґри. Єсть то найдивнїйше місце, яке я коли бачив, та й величезного обєму; менї здає ся, що межи єго мурами лежить богато морґів землї. Наша залога кватирувала ся в новійшій части; жінки, дїти, запаси і все проче. Але стара часть кріпости була ще просторійша. Там були круті сїни, великі сьвітлиці і довгі коритарі, котрі перетинали ся з собою і так мотали ся, що можна було в них легко заблудити. Длятого й дуже рідко хто з людий туди заходив; там були лиш скорпіони і стоноги.

З переду попід кріпость плила ріка і служила їй за охорону, але многі брами по боках і з заду треба було стеречи, і то так само в старій части як і в новій, де наше войско стояло на кватирі. Ми мали ледви на стілько людий, щоби обсадити роги будинку і обслужити пушки, длятого годї було поставити сильну варту на кождій з тих безчисленних брам. Отже головна варта була установлена в самій серединї кріпости а кожда брама була віддана під надзір одного білого вояка і двох туземцїв. Я одержав був приказ стеречи з двома сіхсами в ночи в назначених годинах малї двері положені далеко на полуднево західній сторонї. Як би показало ся щось підозрілого, мав я вистрілити з мого карабіна а тодї прибігла би зараз поміч з головної варти. Але чи на случай якогось нападу она прибігла би ще в пору, я дуже о тім сумнївав ся, бо головна варта була добрих двіста кроків віддалена, а межи нею а сим місцем було богато комнат і крутих коритарів.

Я впрочім був не мало гордий з того, що

---

[1]) Сепої — первістно перске слово „сіпаґі" — значить анґлїйске войско утворене з туземцїв в Індиї.

Вінкентия зібрала ся товпа людий з 20.000 осіб, котра з кождою хвилею збільшала ся. Поліция і жандармерия не допустили до церкви, аби там могло відбути ся свобідно перенесене тіл. Особи з королівского двора оповідають, що коли виношено з палати домовини, королева Амалія веліла здоймити державну хоругов з домовини наслідника престола, а відтак кинула ся на домовину і цілувала єї, пращаючись серед голосного плачу з сином. — В часі похорону в церкві сьв. Вінкентия прийшло до такої пригоди: Коли укладано домовину, побачено над головним престолом на висоті кільканайцятьох метрів мужчину, котрий укрив ся межи ангелами. Добуто єго зараз звідтам, аби справдити, чи крив ся він там лиш з цікавости, чи може то який злочинець. Показало ся, що не мав він ніяких злих намірів.

На вчерашнім засіданю француской палати послів пос. Жоре заінтерпелював правительство о послідні події в Марокку, особливо що до того, що французкі войска посунули ся наперед. Мінїстер заграничних справ Пішон, відповів сейчас з цілим притиском, що в справі марокканьскій розходить ся о честь Франциї. Ціла акция Франциї держить ся в границях договора в Альґесірас.

Перский парлямент запротестував против того, що бельґійский ґенеральний директор мит уділив позволеня на переступлене перскої границї 50 уоруженим і в муницию заосмотреним российским козакам, котрі мають скріпити консулярну сторожу в Тебріс. Парлямент домагає ся усуненя ґенерального директора мита. Мінїстер справ заграничних відповів на той протест, що одержав урядове письмо від российского посла з повідомленєм, що козаки відійдуть з Тебріс, скоро лиш привернений буде спокій в провінциї Асербейджан.

Новинки.

Львів, дня 11-го лютого 1908.

— **Відзначеня.** Є. В. Цїсар надав старшому комісареви сторожі скарбової II кл. Мечиславови Енґлеви у Львові золотий хрест заслуги з короною.

— **Іменованя і перенесеня.** П. Мінїстер рільництва іменував люстратора лісів, Адама Гібля, радником лїсництва. — Гал. Дирекция почт і телєграфів перенесла між иншими асистентів почтових: Станислава Заруцкого з Нового Санча до Кракова а Максимілїяна Сусоловского з Ланцута до Ряшева.

— **В сталий стан спочинку** перенесла кр. Рада шкільна шкільних інспекторів окружних Володислава Гампля в Дрогобичи і Йосифа Дзуидзу в Золочеві і висказала обом при тій нагоді повне признане за довголїтну ревну і успішну службу.

— **Про подію в Коропци** одержала філїя ц. к. Бюра кореспонденцийного слїдуюче урядове донесене: Марко Каганець разом з иншими побив минувшого четверга тяжко трох противників полїтичних, що викликало збігowиско і занепокоєне. Жандармерия арештувала Гнатюка і Каганця. Каганець ставив опір. Товпа окружила жандармів хотячи їх в глоті розброїти. Каганець вхопив одною рукою карабін одного жандарма, а другою карабін другого жандарма. Тоді одержав два легкі проколеня баґнетом, а трете смертельне. Похорон відбув ся в спокою.

— **Духовний концерт** під протекторатом Є. Е. Митрополита в 1500 лїтний ювилей сьв. Івана Золотоустного відбуде ся в пятницю 14 н.ст. лютого в великій салї „Народного Дому“ о 7 год. вечером з отсею програмою: 1) Вступне слово о. крил. Чапельского, 2) Кантата в честь сьв. Ів. Золотоустого укл. о. Кишакевича, викон. хор питом. духов. семін., 3) Біликовский: Концерт „Сердце чисто созижди“ — хор учен. акад. ґімн., 4) Відчит пр. дра Щурата, 5) В. Лїр.н: „Услиши Господи молитву мою“ — хор питомців духовн. сем., 6) Umlauf: Konzert Nr. VII викон. на цитрі о. Е. Купчиньский, 7) Бортняньский: Концерт: „Рече Господь“ — хор учеників акад. ґімн., 8) К. М. „Страдалець за правду“, декламация виголосить Б. ученик ак. ґім., 9) С. Давидов: „Вознесу Тя Боже мой“, хор питомців. — Цїни місць: I рядні 3 К, II рядні 2 К, трегорядні 1·20 К, вступ на салю 1 К, ґалерия 50 сот. — Білєти можна набувати в заряді бурси Р. Тов. педаґ. ул. Вірменьска ч. 2, I пов. Весь дохід призначений на будову бурси Р. тов. педаґоґ. Добровільні датки приймає ся з подякою. „Тому я не перестану раз враз говорити: давайте бідним і буду завсїдо обвинителем тих, що не дають“. (Слова сьв. Ів. Золотоуст. Бесїда XLIII, 2).

— **Крадежі.** В касї товариства кредитового зголосили ся оногди дві особи по виміну купонів: якийсь молодий хлопак в мундурі ґімназияльного ученика з купоном на 4 К і якась друга особа з купоном на 3000 К. Лїквідатор через похибку видав тому молодцеви 3000 К замість 4, а коли спостеріг ся, було вже запізно, бо молодця вже не було. Полїция однак вислїдила єго небавком і показало ся, що був то якийсь ученик приватист Мінчакевич (не ученик академічної ґімназиї як то подали деякі ґазети), котрий відобрану суму зложив вже був на свою книжочку в галицкій касї ощадности, на котрій мав вже зложених 140 К. — В недїлю по полудни арештовано на ул. Городецкій Тому Короля, челядника золотарского, котрий признав ся до кількох рабунків доконаних в послїдних днях на шкоду пань: Софії Трибуґової, Стефанії Януской і Ернестини Штерншайнової. В виду того випущено на волю М. Сьверчиньского, котрого арештовано яко підозрілого о рабунок виконаний на п. Трибуґовій.

† **Радник шкільний проф. Анатоль Вахнянин,** як довідуємо ся в послїдній хвили, помер нинї рано скоропостижно. В покійнику тратять галицкі Русини вельми заслуженого чоловіка, котрий в давнїйших роках відгравав в нашій суспільности визначну ролю.

— **Катастрофа снїгова.** Незвичайна маса снїгу засипала майже цїлий наш край і перервала майже всї комунікациї так, що Львів єсть нинї відтятий від сьвіта. Вчера поїзд особовий, їдучий зі Львова до Кракова, застряг в снїгу межи Родатичами а Городком, при чім ще й віз почтовий вискочив із шин. На поміч вислано другий поїзд а тодї при витяганю тамтого поїзду вискочили із шин ще два ваґони без подорожних. Подорожних того поїзду забрано до помічничого а сам поїзд лишено в снїгу, де над викопанєм єго працює кілька сот робітників. Подорожнї, котрі оногди виїхали з Кракова, доїхали лиш до Городка а дальше вже не могли їхати. По осьми годинах уставлено на конець на стациї поїзд трох льокомотив і трох ваґонів особових та виправлено ним всїх подорожних, що приїхали двома поїздами з Кракова. Поїзд той приїхав вчера вечером до Львова, але не тим шляхом, котрим їде звичайно, лиш тим, котрим їдуть поїзди зі Львова до Кракова. Нинї краківскі поїзди доходять вже лиш до Ярослава.

Подібно застряг вчера в снїгу коло Ходорова і поїзд, що їхав з Черновець до Львова. Поїзд той витягнено. На лїнії Ходорів-Рогатин-Підвисоке застряг поїзд в снїгу, при чім льокомотива і три ваґони вискочили із шин. Поїзд той стоїть там і до нинї. Вчера випущено о 9 год. 5 мін. поїзд особовий зі Львова до Самбора а в годину опісля наспіла вість, що поїзд той застряг в снїгу. На місце вислано машину помічничу. — На стациї в Судовій Вишни задержано всї поїзди, надходячі з Відня і Кра-

---

менї поручено ту малу команду, бо я був прецї лиш рекрут а до того ще й кривцун. Через дві ночи ходив я на варту з синами Пенджабу. Були то величезні, дико виглядаючі хлописка: Магомет Сінґ і Абдуллах Хан називали ся они, оба старі борцї, що під Чілїян Валлах боронили ся против нас. Они говорили досить добре по анґлїйски, але я міг мало що з них видобути. Они воліли через цїлу ніч стояти разом і щось по свому балакати. Я сам станув собі на дорозї перед дверми і споглядав на широку ріку, що тут плила закрутами, та на блискучі сьвітла великого міста по тамтім боцї. Бубненє, побренькуванє тамтаму та вигойкуванє і крики ворохобників, запамороченних опіюмом і горівкою, пригадували нам через цїлу ніч нашого небезпечного сусїда за рікою. Звичайно що дві години обходив офіцир, що мав нічну службу, всї становища, щоби переконати ся, чи все в порядку.

Третої ночи, від коли я стояв на вартї, було дуже темно і падав дощ. Підчас такої слоти годї було година за годиною стояти на брамі. Я старав ся завести знову розмову з моїми сіхсами, але надармо. О другій годинї досьвіта прийшла патруля; то бодай трохи перервало нудьгу серед ночи. Видячи, що мої товариші не хотять ніяк зі мною балакати, виймив я люльку і поставив карабін на бік, щоби засьвітити сірничок. В тій хвили они оба кинули ся на мене. Один з них вхопив мій карабін і змірив єго в мою голову а другий приложив менї великий ніж до горла і закляв ся, що зараз мене заріже, скоро лиш рушу ся.

В першій хвили погадав я собі, що тоті злодїйці стоять в змові з ворохобниками а се початок якогось нападу. Колиб сепої дістали нашу браму в свої руки, то кріпость мусїла би піддати ся а з жінками і дїтьми зробили би так як в Кавнпоре.

Погадавши собі то, я вже отворив був рот, щоби крикнути на поміч, хоч би я мав і зараз згинути. Але той, що мене держав, видко здогадав ся, що в менї дїє ся, бо шепнув менї борзо: Не робіть крику; кріпости не грозить небезпечність; тут з сего боку ріки нема ворохобників.

Виглядало так, як би він говорив правду; а я видів тому злодїєві з єго чорних очий, що тілько би й жив, як би крикнув. Отже я мовчав і чекав, чого они схотять від мене.

— Послухайте мене, саґібе [2]) — відозвав ся Абдуллах Хан, то більший і лютїйший з обох; — або спокійно будете то робити, що й ми, або будемо мусїли заткати вам горло на віки. Справа занадто важна, як щоби ми могли довго надумувати ся. Мусите піддати ся нам з душею і тїлом і присягнути на ваш християньский хрест, або кинемо вашого трупа сеї ночи в кріпостний окіп та перейдемо до наших братів в армії ворохобників. Середної дороги нема. Що вибираєте — смерть чи житє? Маєте лиш три мінути часу надумати ся; бо все мусить стати ся, заким ще надійде патруля.

— Як же можу рішити ся — сказав я на то, — коли не знаю, чого від мене жадаєте? — Але то одно вам кажу: скоро то грозить безпечности кріпости, то не хочу мати з тим ніякого дїла; тодї ріжте мене хоч би й зараз.

— То не має ніякої звязи з кріпостию — сказав він. — Ми лиш жадаємо від вас, щоби ви стали богачем. Таж то всї ваші краяни того тут заходять. Скоро станете з нами до спілки, то присягаємо вам на отсей ніж і клєнемо ся потрійною присягою якої ніякий сіх [3]) ніколи ще не зломив, що дістанете припадаючу на вас пайку. Четвертина скарбу буде ваша. Чей на то згодите ся?

— А щож то за такий скарб? — спитав я; — я прецї тому не противний, щоби стати богачем, лиш скажіть менї, як то може стати ся?

— Отже хочете присягати на кости вашого батька, на честь вашої матери, на хрест вашої віри, що не підоймете руки на нас і анї одним словом не зрадите нас анї тепер анї пізнїйше?

— Присягну — відповів я — скоро лиш нічого не будете робити против кріпости.

— То й ми присягнемо, я і мій товариш, що дістанете четвертину цїлого скарбу, котрий по рівній части розділить ся межи нас чотирох.

— Атже нас лиш трох — сказав я на то.

— Дост Акбар мусить також дістати свою пайку.

(Дальше буде).

---

[2]) Саґіб значить то само, що слово „пан“.

[3]) Сіхи творили окрему індийску релїґійну секту, котра мала помирити магометан з Індами.

кова. Нині з львівского уряду руху телеґрафовано до реставрациї в Судовій Вишни, чи мають там запаси поживи, а наспіла відповідь, що все вже минуло ся. Рух на лінії Львів-Перемишль буде заведений в найліпшім случаю аж за два дні. Перерва настала в повні на слідуючих лініях: Львів-Перемишль, Львів-Стрий, Красне-Броди, Красне-Підволочиска, Тернопіль-Стрий, Станиславів Гусятин, Тернопіль-Копичинці-Заліщики, Вигнанка-Іване пусте, Львів-Яворів, Львів-Рава руска-Сокаль, Рава-Белзець, Тернопіль-Збараж, Борки великі-Грималів.

Дирекция почт і телеґрафів доносить: З причини здержаня руху зелізничого на лініях зі Львова до Сокаля, Стрия, Підволочиск і Янова, дальше з Красного до Бродів, зі Стрия, Підволочиск і Янова, дальше з Красного до Бродів, зі Стрия до Тернополя, з Тернополя до Збаража, до Копичинець і Грималова, зі Станиславова до Гусятина, з Вигнанки до Іваня пустого, з Чорткова до Заліщик, наконець зі Львова до Перемишля, з Ярослава до Рави, здержала Дирекция почт приймане пакетів як в урядах почтових так і до урядів почтових, положених на згаданих лініях зелізничих на час 48 годин. Удержуване комунікациї почтової кіньми єсть можливе лиш з найбільшим напруженем, бо гостинці так само дуже завіяло. Дорогою з Тернополя до Львова годі дістати ся.

Дирекция зелізниць державних доносить нині о слідуючих перервах руху внаслідок заметелий снігових: Здержано загальний рух на шляху Львів-Самбір аж до відкликаня. На лінії Рава руска-Сокаль здержано рух загальний а на лінії Стрий-Посада хирівска рух поїздів товарових з днем 10 с. м. перед полуднем. — Дня 10 здержано аж до відкликаня загальний рух на зелізници Переворск-Динів, на лінії Ярослав-Рава руска і на лінії Стрілки-Топільниця-Сянки, та Самбір-Топільниця-Стрілки, в виду чого ціла лінія Самбір-Сянки єсть для загального руху замкнена. — На шляху Підволочиска-Волочиска здержано рух загальний. Дирекция повідомлює дальше, що з днем 10 с. м. здержано аж до відкликаня на всіх лініях тутешного округа дирекцийного рух поїздів товарових а пересилки, що суть в руху, стоять до розпорядимости надавців.

— **Сензацийне арештоване.** Львів набирає в сьвіті щораз більшої слави, стаючи осередком не лиш для своїх, але и для всіляких межинародних злодіїв, вломників і розбишаків, котрі шукаючи поля для свого ділання або захисту у Львові, нажили собі неаби якої слави. Досить хиба згадати такі милозвучні імена як Васіньский-Снєгуцкий, Міґалеску, Люпаску, Шиптор, Шварцер і т. п. Число тих „славних“ побільшив тепер ще один, що заїхав аж з Арґентини до Львова з цілою родиною проживати тут в спокою віку за гроші здобуті гірко коштом других далеко за морем. Єсть то якийсь Розенберґ чи Розен, про котрого поки що не знати, чи то мантій на великі розміри, чи розбишака. Історія его єсть слідуюча:

На філії ц. к. австр. заведеня кредитового для торговлі і промислу у Львові при ул. Костюшка ч. 7 зголосив ся в понеділок минувшого тиждня якийсь елеґантно убраний пан і зажадав виміни 65.000 арґентиньских пезос (1 пезос паперовий має около 1 кор. 35 сот.). З тих гроший зажадав він виплати готівкою 60.000 пезос а прочі 5.000 хотів лишити в банку на біжучий рахунок. Позаяк арґентиньских гроший в Австриї не можна нігде виміняти а навіть і віденьскі банки нотують лиш курс арґентиньских банкнотів, то урядника касового здивувало то, длячого той панок міняє тоті гроші якраз у Львові. Банк, хотячи вдоволити бажаню незнакомого пана, мусів очевидно перевести виміну через инші банки в Европі і длятого урядник спитав незнакомого, як він називає ся і де мешкає, щоби его опісля повідомити. На то відповів незнакомий, що називає ся Розенберґ і мешкає при ул. Паненьскій ч. 3. На питане, длячого він якраз тут міняє пезети, відповів Розенберґ, що ему подобає ся користний курс пезетів в Австриї.

Банк приймив гроші до зміни і відніс ся в сій справі телеґрафічно до банкової фірми Кнавт Наход і Кіне в Липску, котра має численні зносини з банками в Америці і піднимає ся того рода інтересів. Ся фірма віднесла си знов до заморского банку в Берлині. Сей банк відніс ся знов до інституций фінансових в Буенос Аірес і дістав звідтам відповідь, що там виконано значну крадіж і що згаданий панок може єсть тим, що вкрав гроші. Заким ще Кнавт і Кіне прислали львівскому банкови обчислене виміни, Розенберґ явив ся знову в згаданім заведеню кредитовім і зложив там в депозит значнійшу суму австрийскими зрішми, очевидбо на то, щоби показати, що він зовсім спокійний о свою справу. Але майже рівночасно одержало заведене повідомлене з Берлина від заморского банку, що в Буенос Аірес доконано недавно тому значної крадежі і що згадана фірма берлиньска висилає до Львова свого делеґата п. Крадера. Сей приїхавши до Львова, повідомив о всім полицию, котра взяла ся зараз робити доходженя. Показало ся, що Розенберґ приїхав в січни с. р. до Львова з жінкою і донькою і замешкав при ул. Паненьскій та жив тут як чоловік богатий. Завізваний на полицию заявив тут перед радником Крайнером, що походить з Росиї, де має родину, однак послідні роки перебував в Арґентині, де вів більші інтереси ювилерскі і доробив ся значного майна. Тепер зі взгляду на стан здоровля жінки хотів вернути назад до Росиї, однак в виду тамошних відносин постановив осісти у Львові. Також подав він адресу одного з банків в Америці, де перед від'їздом зміняв свої гроші на пезети. Полиция віднесла ся телеґрафічно до Америки а звідтам наспіла відповідь, що там такої фірми нема, яку подав Розенберґ.

В виду такого стану річий зроблено ревізию в помешканю Розенберґа і при тім знайдено книжочку леґітимацийну, виставлену властями в Вальпараізо на імя Ореста Розена, ювілера, та можество витинків з ґазет тамошних, описуючих мантійске банкротство, якого допустив ся в липни мин. року той Розен, котрий втік і за котрим власти пошукують. Прибувший до Львова делеґат заморского банку переклав ті витинки а Розенберґ признав ся тоді, що в Арґентині прибрав назвиско Розена і що то він єсть тим ювілером. Мантійского банкротства допустив ся длятого, позаяк всілякі люди его понатягали а ему годі було покидати Америку без гроший. Через своє банкротство допустив ся він обманьства на яких 150.000 пезетів. В виду того Розенберґ-Розен буде відставлений до вязниці суду карного. В кругах банкових ходить чутка, що заступник заморского банку в Берлині приїхав до Львова в слідуючій справі: В Буенос Аірес на возьного, котрий ніс до виміни в „Банку національнім“ чек на 284.000 пезетів, напав якийсь чоловік, обезсилив его, зрабував чек і сам відобрав гроші. О той рабунок підозрівають Розена.

Телеґрами.

Петербург 11 лютого. Підчас ревізиї переведеної минувшої ночи в політехнічнім інституті знайдено в сьвітлици головного будинку 7 бомб і 4 артилерийскі набої.

Петербург 11 лютого. Назначене на 12 с. м. засіданє ради державної не відбуде ся, позаяк Дума не надіслала ніякого материялу, котрим можна би заняти ся, крім одного проекту закона, котрий не може творити предмету дискусиї.

Петербург 11 лютого. Міністер просьвіти вніс до Думи проект знесеня кар за тайне научуване в ґуберніях західних і в царстві польскім.

Петербург 11 лютого. Урядово заперечують тут вість, яка дістала ся до праси, мов би до Петербурга завізвоно росийских амбасадорів з Відня і Константинополя.

Петербург 11 лютого. (П. А.) Полиция впала на слід наміреного замаху на касу одної з властий петербургских. Плян той уложили проживаючі у Виборзі бувший посол першої думи Корнілев і кількох членів социяльно революцийної партиї. Арештовано в Петербурзі і Виборзі 14 осіб; у одної з них знайдено бомби, у другої 12 кільоґр. динаміту.

Баку 11 лютого. Оногди о півночи кинено бомбу на нового полицмайстра Бушіна в хвили, коли вертав з театру. Бушін ранений лиш легко; вояк, що ішов з Бушіном, застрілив виновника замаху, котрий був ґімназистом з Тифліса.

Константинополь 11 лютого. Перский амбасадор одержав повідомлене, що султан видав іраде, наказуюче командантови Фазіл-паші вертати разом зі своїм войском до Туреччини.

Лісбона 11 лютого. Церемонія перенесеня домовини помершого короля і наслідника престола розпочала ся вчера о 3 год. по полудни в присутности всіх міністрів. В катедрі патріярх лісбоньский відправив богослужене, а відтак перенесено домовину до Пантеону, де патріярх уділив помершим абсолюциї. О цілім обряді списано протокол, котрий з ключами зложено в народнім архіві.

Лісбона 11 лютого. Поступовий дисидент Альпоін прибув тут і вписав своє імя на аркуши виложеним в королівскій палаті.

Париж 11 лютого. Кн. Айтель Фридрих прибув тут вчера вечером з Лісбони. На двірци повитали его амбасадор німецкий кн. Радолін і визначні члени тутешної кольонії німецкої.

Париж 11 лютого. Бувший португальский президент міністрів Франко виїхав в супроводі кількох аґентів полицийних з Марсилії до Ґенуи під назвищем Ферера.

Бордо 11 лютого. Франко разом з родиною виїхав вчера до Марсилії.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).